

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

11.nodaļa: Vēstnesis.

458.

Tagad par vēstnesi – pat dzīvē jūs steidzaties pretī pastniekam, tāpat vajag izstiept roku arī pēc Mūsu sūtījuma. Dzeļošu šķēršļu formula traucē Mūsu vēstnešus, bet jums ir brīnišķas dzirkles ar ko griezt aizžogojumus. Ar skaidru auru palīdziet pie jums nokļūt. Balodim grūti lidot miglā. Vedu pa ātrāko ceļu, un aptumsuma brīdī Esmu gatavs sūtīt vēstnesi, tikai atdāriet tam durvis, lietū klauvēt ir grūti. Iemīliet domas vientulību, kad izpratnes dzirkstis vij zināšanas vainagu.

Un kā Es esmu galvojis par jums, tāpat uzticiet sevi Man, ar Varenības roku nostiprinot ceļu uz Virsotnēm. Pieņemiet svētību, kad Mani sūtņi dos ziņu – Viņš ir atnācis! Laimes stunda ir dota un ceļā zied puķes.

Kas daļas jums gar garajām rokām, gar suņiem un tīģeriem, dariet dzīvā Dieva lielo darbu.

459.

Iegaumējuši Vēstneša pazīmes, Atgādināsim līdzstrādnieka pazīmes: - bez aizspriedumiem, rosīgi darbībā, jauni garā, dzelmes nebīstās.

Labi ir neaizmirst nezināmos un bāreņus.

Tagad laiks pateikt tā ceļa pazīmes, kad ved pie Mums Vispirms, vai jūs skaidri apzināties Skolotāju esamību?

Kad jūs lasāt par Dinozaura olu atrašanu, tad jūs viegli uztverat sacīto. Tikpat viegli uzņemsit arī paziņojumu par jaunu pērtiķu sugu; par graudu dzīvot spējām. Piramīdu kāpnēs; par nepazīstamu metālu, par kuģa bojāeju pārcietušu pēcnācēju jauno cilti. Jūs viegli pieņemsit veselu virkni paziņojumu, kuri neietilpst jūsu ikdienas dzīvē. Bet kāpēc tad ir tik grūti pieņemt, ka kāda grupa, kas apguvusi zināšanas neatlaidīga darba ceļā, būtu varējusi apvienoties Vispārības Labuma vārdā?- Pārbaudītas zināšanas tai palīdzējušas rast piemērotu vietu tādu, kur strāvas atļauj dažādos virzienos vieglāk sazināties.

Jūs, protams, esat dzirdējuši ceļotāju nostāstus par alās atrastiem nepazīstamiem Jogiem, ja jūs turpināsit interesēties par šo faktu plašu aktīvu zināšanu virzienā, jūs viegli nonāksit līdz tam, ka apjauksit Zināšanu Skolotāju grupu. Kā tad var atrast ceļu uz Mūsu laboratorijām? Bez aicinājuma neviens tās nesniegs. Bez Pavadoņa neviens turp nenonāks! Tai pašā laikā vajadzīga personiska nepārvarama tiekšanās un tai pašā laikā būt arī gatavam uz ceļa grūtībām.

Pēc tradīcijas tam, kas dodas pie Mums zināma ceļa daļa jānoiet vienam. Pat tie, kas atrodas tiešos sakaros ar Mums, pirms atnākšanas nesajūt Mūsu vēsti, cilvēciski tam tā jābūt.

Arī vientuļi atnākušie, atskaitot īpašos iemeslus, vēl sadalās divējādo: tādos, kas personiski tiekušies un tādos, kas ir izsaukti, lai saņemtu uzdevumu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

11.nodaļa: Vēstnesis.

Neviens bez īpaša norādījuma nepazīs tos, kuri bijuši pie Mums. Ja jau Mūsu Vēstnesis neklaigā uz tirgus laukuma, tad arī tie, kuri bijuši pie Mums, prot sargāt Vispārības Labumu.

Mūsu Aicinājuma galvenā pazīme ir tā, kad jūs it kā spārni neatturami nes. Tā pieņemiet Mūsu zināšanu un Daiļuma Kopienu. Un esiet pārliecināti, ka var pārmeklēt visas aizas, bet nelūgts viesis ceļu neatradīs.

Daudzkārt Mēs esam bijuši jūsu pilsētās, Mūs nevar saukt par aizgājušiem no Pasaules. Jo arī jūs taču novietojat observatorijas ārpus pilsētas un rūpējaties, lai sagādātu zinātniekiem mieru. Pieņemiet Mūsu ieskatu un nepārmēti, ka trūkst noteiktas adreses. Paturiet prātā tos, kas strādā Vispārības Labumam!

460.

Katrā ķīmijas mēģinājumā mēdz būt laimīga reakcija, pēc kuras sākas vielas sadalīšanās – tas ir radošas veiksmes mirklis. Tāpēc no Romas pagrimšanas nevajag izdarīt secinājumu par Numas Pompīlija neveiksmi. Viela vienkārši izdziņojusi savus elektronus. Tāpat vienmēr būs ar visām evolucionārām darbībām. Cilvēki parasti neizprot veiksmes mirkli, viņiem šķiet, ka celtnei jāpaceļas bez gala ārpus visiem celtniecības likumiem. Nav pareizi domāt, ka Mana Drauga pagājušais mēģinājums varējis būt neveiksmīgs. Tāpat arī ceļš, ko mēs novērojam pašreiz, ir iezīmējies sekmīgi. Tur, kur pūlis saskata šarlatānus, tur pieejiet ar uzmanību.

461.

Piesargieties no uzbāzības ne tikai attiecībā uz citu aicinājumiem, bet nekļūstiet arī paši uzmācīgi. Nav iespējams aplēst uzbāzības kaitīgumu un nevar bez nicināšanas noskatīties, kā Mācība tiek pārdota uz tirgus ar kaulēšanos. Protiet aptvert, ka Mācība, kas apzinās savu zināšanu, neizstādīs sevi tirgū. Tikai piekritēju ārkārtīgā neattīstība spēj novest Mācību melu un līšanas apkaunojošā stāvoklī. Var nožēlot tos, kas savā nezināšanā uzņēmušies šādu veltīgu darbu.

Bet nedomājiet, ka nosodot svešu uzbāzību, ir viegli izvairīties no savējās. Smalka ir robežlīnija starp apstiprinājumu un uzbāzību. Bieži ir viegli bezmērķīgi pazemot sevi. Katrs piliens, kas noslīdējis garām, pārvēršas dedzinošā skābē. Uzspiests piebriedums izsauc tikai tūsku un jūs zināt, ka tās ārstēšana nav iespējama. Tālab tikai kvalitāti, ne kvantitāti.

Katrs klauvētājs, kas pieklauvējis, atbild pats, bet aicinātais līdzīgi dzirnakmenim uzguls aicinātāja kaklam.

Tālab zvaniem tikai īstā laikā – tā izbēgsit no uzbāzības.

462.

Ir pareizi atļaut cilvēkiem pašiem izlemt. Var norādīt pareizo virzienu, bet katra piespiešana ir pret likumu. Sevišķi Ugunis nevar iededzināt ar varu. Tā Ugunīgā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

11.nodaļa: Vēstnesis.

Pasaule var būt tikai paša sirds ieguvums. Ugunīgajā zonā neviens netiek ievadīts ar varu. Cilvēki bieži neizprot, kur varmācības robeža. Vieni tiecas uz varmācību, citi meklē varmācību, kā vieni, tā otri ir pretīgi Uguns dabai.

463.

Jāpierod, ka vēsts no Mums ir kaut kas vajadzīgs. Kaut arī tas būtu viens vārds vai viens burts, bet ja tas sūtīts, tad tas arī vajadzīgs. Bieži cilvēki paši izsaka pavēles vienā vārdā, bet bieži viņiem rodas asociācija ar kaut ko ilgstošu. Tāpat arī Cīņas Tornī var Sūtīt tikai vienu burtu. Pilnīga nozīme tikai Mūsu telegrammās.

464.

Vai cienījams cilvēks var satikt ceļā indīgu odzi, vai skorpionu, vai tarankulu? Protams, var. Jo tālāks ceļš, jo vairāk satikšanos. Starpība tikai tā, ka mazdūšīgo var sadzelt, bet drosmīgo neizskars. Bet nedomāsim, ka labākos vēstnešus tumšie radījumi neievēros. Atgādināsim visus piemērus.

465.

Vai gan zinātniski pamatoti Vēstījumi var mainīties un būt pretrunā paši sev? Pamati, protams, ir negrozāmi, bet svārstīgums var būt pašos uztvērējos. Šādas neatbilstīgas parādības nav attiecināmas uz pamatiem. Vai cēloni labāk pameklēt savā neizpratnē? Vienīgi paplašināta apziņa palīdzēs nodibināt gaišu izpratni, citādi vissaprotamāko rakstu var iztulkot ačgārni.

Nekāda ačgārņība nav pielaižama.

466.

Līdzstrādnieki un vēstneši mēdz būt apzināti un neapzināti. Uzdevumu apzināšanās tiek atzīta par godājamu lietu, bet neapzinoties līdzstrādnieki parasti pat nezina, kad tie uzdevuma iedvesmoti. Tie iet viņiem nezināmas pavēles vadīti, kaut ko pavēstī vai brīdina, bet paši nezina, kur viņu uzdevuma sākums un beigas. Šādu vēstnešu ir daudz, viņi ir dažādi pēc sava stāvokļa, bet tie tomēr nenokavēs.

Sevišķu vietu ieņem klusie uzdevumi, kad jāiedarbojas nevis ar vārdiem, bet ar klusēšanu.

467.

Vieni vēstneši iet ar uzdevumu, jau zinādami, no kurienes, kurp un kādēļ un kā tie atgriezīsies. Citi zina Norādījumu tikai iekšēji un iet savu zemes ceļu kā parastie iedzīvotāji. Nosvērsim svaru kausos, kuri varoņdarbu veic pašai izziņīgāk. Lai cilvēki atzīst, ka ir daudzas garavaroņu pakāpes. Galvenais, ir jāizprot sekas un motīvi. Nespriedīsim, kurš labais darbs stāv augstāk. Katrs darbs ir daudzu cēloņu ietverts, kuru cilvēka acs nespēj saskatīt.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

11.nodaļa: Vēstnesis.

Bet cienīsim atnesto labumu un izvadīsim vēstnesi ar labvēlību. Tieši šai labvēlībā ir veiksmes atslēga.

468.

Ja vēstnesis dosies ceļā ar noteiktu uzdevumu un to aizmirsīs, kas tam jādara? Vai paļauties, ka ceļā atmiņa noskaidrosies, vai pasteigties jautāt sūtītājam? Prasme jautāt ir jau sasniegums.

469.

Redzīgie daudz ko saredzēs. Jūtīgie daudz ko sadzirdēs un prātīs saņemt necerētos vēstnešus. Katrā ziņā necerētos, lai gan gaidītos.

470.

Jūsu minētajā zemē nobriest daudz kas. Varbūt arī šī zeme, sasniegusi savas vēstures pagrieziena punktu, ir savukārt saņēmusi no Gaišajiem Spēkiem brīdinājumu un palīdzības piedāvājumu, bet, kā jau parasti, starp tiem, kuru rokās vara, neatradās neviena apgaismota un, galvenais, stipra gara cilvēka, lai izmantotu glābēju padomus. Bet visā cilvēces vēsturē mēs redzam, ka tur, kur Vēstnesi nepieņēma uz pat vajāja, tur atbild visa zeme. Vēstnesis nāk grūtā brīdī, tāpēc viņa noraidīšana nozīmē visas savas karmas uzņemšanos. Vai visas nelaimes, kas uzbrukušas šai zemei, nav bargas pravietīgas zīmes? Vai šī zeme nav izvēlējusies grūtāko ceļu? Bet cik smaga to personu karma, kas noraidījusi Gaismas Spēku palīdzību un tā uzņēmusies atbildību par nākotni. Vēsturē bijuši ļoti reti gadījumi, kad diženie tautas vadoņi pratuši pieņemt šo Palīdzību, un šeit arī izskaidrojums dažu zemju apbrīnojamam uzplaukumam. Bet mūsu dažādo noliegsimju un zelta valūtas virskundzības laikā, sīkās monētas apmēri aizklājuši pat sauli.